DEMOKRATEN!

Juni/Juli/Augusti 1999

Officiellt informationsorgan för Sverigedemokratisk Ungdom (SDU).
SDU, Box 766, 191 27 Sollentuna.Tel: 08-642 25 32 Pg: 649 36 00-8. Hemsida: www.sverigedemokraterna.se/sdu
Ansvarig utgivare: Jimmy Windeskog. I redaktionen: Björn Söder, Ann-Sofie Hansson, Peter Pettersson och Vávra Suk.

Höjdare i Uddevalla

- Sommarlägret
- Årskongressen
- Nya styrelsen
- Principprogramet klubbat

Jimmy Windeskogs ledare:

SLITZ + SDU=sant?

Vi brukar ju sägas ha konspirationsteorier när vi hävdar att media genomför en bojkott av SD. Lite konstigt tycker jag då etablerade partier och media själva säger rakt ut att man inte vill släppa fram oss. Annat är det i fallet AFA! Deras senaste konspirationsteori om SDU och SLITZ får förmodligen till och med nazisterna att rodna av pinsamhet.

Det hela har sin start i AFA:s bojkott av tidningen SLITZ. Då AFA enligt sig själva står för "Anti-fascistisk aktion" (andra gissar nog annars att det egentligen betyder "Absolut fascistisk aktion") så måste då detta betyda att SLITZ är en "fascistisk" tidskrift, det är väl inte riktigt så jag ser det. När AFA gick så långt att de uppmanade till att riva sönder tidningarna i affären utan att köpa dem kontrade jag detta genom att via min krönika på internet (den skall förresten ha återkommit när ni läser detta) uppmana till stödköp av tidningen.

Inte för att jag gillar den, vid den aktuella tidpunkten hade jag inte ens läst den, utan snarare för att jag anser att ALLA skall ha rätt att ge ut en tidning - oavsett om terroristerna i AFA råkar gilla den eller inte.

Samma månad hade SLITZ tydligen en underrubrik på omslaget av tidningen som löd: "För män som älskar sitt fosterland". Dåarna på AFA tog detta som ett bevis för att vi på något sätt skulle vara meningsfränder med redaktionen på SLITZ, allra minst att det åtminstone var menat som ett tack för "stödet".

SUCK... Är de verkligen så j***a dumma??? Vad det handlar om egentligen är att jag hatar och avskyr AFA:s översittarfasoner - varken mer eller mindre. Till saken hör också att jag under åren köpt flera nummer av anarkisttidningen Brand. Och var det så att Brand blev utsatta för något liknande SLITZ nu utsätts för så skulle jag faktiskt inte tveka att uppmana folk att köpa den också.

Jag lydde mitt eget råd och köpte ett nummer av SLITZ, och kan väl ärligt säga att jag inte blev speciellt imponerad.

Denna lilla konspirationsteori slog dock så väl ut så att den omnämndes på Aftonbadets "kultursidor". Nåja, i åtanke kanske man skall ha att Mats Deland på deras kulturredaktion själv är gammal AFA-aktivist. Och så säger man att man slåss MOT etablissemanget...

Apropå AFA så gick en av deras aktivister (går under namnet "Peter Karlsson"), tillika "journalist" på Expo, Aftonbladet och Expressen, i luften tack vare en bilbomb utanför hans hem i Nacka. En katastrof för demokratin utan tvivel. Framförallt vi Sverigedemokrater vet hur vidrigt det politiskt riktade våldet är, hur avskyvärt det är. Dock, när det drabbar oss så tiger media och etablissemanget som muren. När det nu drabbade en ljusskygg antidemokrat så slog alla på den stora hetstrumman och manade till bättring från polisens sida.

Ändå är det just AFA som stått för det politiskt riktade våldet i modern tid. Detta faktum gör situationen lite märkligt. Finns det någon moralisk "rättvisa" i att en våldtäktsman själv blir våldtagen? kanske inte, men nog är det så att en människa som vållat så mycket skada och sorg åtminstone inte skall prioriteras framför de brottsoffer han själv skapat. Men det är väl tidens melodi, det är inte handlingarna som är viktiga längre - det handlar istället om förövarens politiska åsikt.

Vi inom SDU tar naturligtvis avstånd från dessa terrordåd, vi hoppas att "Peter Karlsson" snart är på benen igen. Men vi konstaterar också att om "Peter Karlsson" levde under parollen "Behandla andra som du vill bli behandlad själv" så har hans våta drömmar besannats.

Aktuellt:

SVENSKARNA FÖRST?

-EN RECENSION OCH REFLEXION AV ANNA-LENA LODENIUS OCH MATS WINGBORGS NYA BOK

"Handbok mot rasism och främlingsfientlighet", så står det på denna litterära skapelse. Stora ord som förpliktar. Men bläddrar man lite snabbt i boken så får man intrycket av att det mest rör sig om ett relativt förvirrat försök att förtala alla former av invandringskritiker. Sätter man sig och på allvar läser boken märker man att så också är fallet.

Anna-Lena Lodenius känner vi till, författare till bland annat böckerna "Extremhögern", "Nazist, rasist eller bara patriot" och "Vit makt och blågula drömmar". Denna gång har hon med sig en ny stjärna på den antirasistiska himlen, Mats Wingborg säger sig vara kunnig på Sydostasien och internationella arbetsmarknadsfrågor, riktigt hur han kommer fram till att det nu skulle vara dags för en antirasistisk karriär framgår inte.

Wingborg tycks ha ett rött förflutet, således passar han bra ihop med Lodenius. Lodenius har ju skrivit i SSU:s tidning Frihet och även i anarkisttidningen Brand. Lodenius hävdar själv att det är på det sättet att AFA helt enkelt stulit hennes artikel och satt in denna i Brand utan hennes tillstånd. Men då detta vore en kriminell handling och Lodenius inte har polisanmält det inträffade, så skall hennes historia kanske tas med en nypa salt.

I bokens inledning slår författarna fast att det inte räcker att svartmåla all invandringskritik. Det låter ju bra och det ger ju intrycket av att inte heller Lodenius och Wingborg syftar till att göra det.

Man skriver också att man inte behöver vara rasist bara för att man kritiserar den förda invandringspolitiken.

Men efter denna högstämda inledning går författarna till arbete. Och snart visar det sig att det är samma gamla uppdrag som vanligt: att svartmåla och rasistförklara i stort sett varenda människa som har varit kritisk mot dagens politik.

Det finns inga argument för att minska invandringen, inte alls - inte ett endaste ett!!! Det slår författarna klart redan i tredje kapitlet. I ett försök att ge denna bok ett sken av seriositet har man på ett prydligt sätt olika argument och försöker sedan under vägens gång överbevisa dem. Vissa av dem är inte värda att ta upp plats med, men andra kan det vara roligt att ta upp.

Välfärdsargumenten: Det är tveksamt om författarna anser att invandringen kostar någonting överhuvudtaget. Men en sak är i alla fall säker, alla invandringskritiker ljuger! Då tycker man ju i alla fall att de borde göra ett försök att överbevisa dessa påståenden - pyttsan heller. Jo förresten, de konstaterar att för 10 år sedan blev Maj-Lis Lööw felciterad i en lokaltidning, de skrev att hon sagt att kostnaden för invandringspolitiken var 40 miljarder, men dementerade detta senare. Man påpekar att några organisationer, helt felaktigt, använt sig av dessa citat. De beräkningar som gjorts de senaste 10 åren struntar man dock helt i. Man nöjer sig också med att konstatera att den svenska välfärden inte "tillhör" någon. Själv är jag av en annan uppfattning. Men detta kanske gäller Lodenius välfärd också? Den med dålig ekonomi kan ju be henne om ett bidrag. "Nationalegoism" kallar de det svälvklara faktum att vård, skola och omsorg skall

gå före förbrytare och guldgrävare.

Ohederlighetsargumenten: För några år sedan var alla påståenden om att invandrarna begår mer brott än svenskarna rubricerat som grova lögner. Nu när lögnen inte går att bevara längre kommer bortförklaringarna. Allt skall tydligen bero på någon form av "ojämlikhet" inom landet, vet någon vad de talar om? Nåja, de syftar väl på skillnader i social levnadsstandard, men vill författarna ha lite trovärdighet vore det ju kul om de, tillskillnad från oss, använde sig av någon källhänvisning mellan varven.

Folkopinionsargumentet: Författarna svävar här runt ovanför marken för att inte riskera att trampa i klaveret. De tycks inte gå så långt att de förnekar motståndet mot den förda politiken, istället bagatelliserar de det. Enligt dem har motståndet endast ökat marginellt sedan början av 80-talet, vilket i så fall skulle betyda att vi var i majoritet redan då (vilket i och för sig låter fullständigt rimligt).

Inte-riktiga-flyktingar-argumenten: Här leker författarna dumma, de vill ge sken av att de inte vet vad vi syftar på. De skriver bland annat att man inte behöver vara fattig för att vara flykting, men vem i allsindar har påstått det? Dessutom skriver man, när kritiker talar om riktiga flyktingar: "Vad nu det skulle vara". Ack så dumt att de i samma bok hänvisar till Genevékonventionen, som tydligt definerar vem som är flykting och inte. De nämner heller inte att ens 5 % av dem som kommer hit uppfyller dessa kriterier.

Mer-nytta-hemma-argumenten: När det kommer till så pass allvarliga saker som Brain Drain, någonting som de afrikanska staterna ser som ett oerhört hot - nöjer sig Lodenius och Wingborg att kalla detta för "cyniskt". Men då slipper de ju förstås uppleva konsekvenserna själva...

Någonting som är roligt är hur författarna i en bok som skall framställas som seriös skall lyckas att framställa Sverigedemokraterna som "rasister". Man tycker ju att de båda inte ens skulle bemöda sig att försöka då de passar på att tacka Helené Lööw (som via år av SERIÖS forskning kommit fram till att SD varken är "rasister" eller "högerextremister") i förordet. Men vad forskare anser i ämnet tycks inte bekymra vårt nya radarpar.

Så till verket då! Först lägger man fram en definition av rasism - som omöjligt gör SD till rasister. Då gör vi en till - miss där också. Så en till - miss igen. Och så ytterligare en - bom där med. Vad gör man då? Det här gick ju inget vidare. Jo, man uppfinner ett nytt ord och en alldeles egen definition. Jodå, seriöst som sagt!

Du och jag är nämligen MIXOFOBIKER. Det innebär att vi har en ovilja att blanda etniska grupper och kulturer. Tydligt sagt är en MIXOFOBIKER en människa som ser problem i mångkulturella miljöer, Jugoslavien, Israel, Turkiet, Tyskland, England, USA, Frankrike, Holland och så vidare . För det FINNS lyckade mångkulturella samhällen som fungerar säger författarna. "Men det har vi ju hört så många gånger" säger du då, "Kan vi aldrig få ett exempel?" Men Lodenius och Wingborg har faktiskt ett exempel: Indien. Men det är klart, då måste man bortse från det faktum att Indien aldrig har haft någon betydande invandring från någon annan världsdel (okej, den engelska koloniseringen oräknad - men den var väl kanske inte så lyckad...). Och så måste man ju också bortse från distriktet Kashmir, en konflikt som i värsta fall kan resultera i ett atomkrig. Men annars fungerar ju exemplet som ni ser alldeles utmärkt.

„...men tydligen har man inte läst artikeln för man vet inte ens vilken tidning artikeln var med i."

Men när man kommer till Sverigedemokraternas alldeles egna kapitel visar författarna vad de egentligen tycker och tänker, de visar också vilka fanatiska lögnare de är. Man skriver att vi värnar den "nordiska rasen". Det

SDU T-shirt

Du har väl inte missat SDU:s nya T-shirt? Vit med diskret logga på vänster sida.

Postgiro: 649 36 00-8

Pris: 120:-

är inte nog med att vi aldrig någonsin har påstått något sådant, något sådant uttryck existerar inte ens!!! Men så håller man på, man skriver att vi vill hålla den nordiska rasen (som inte finns) och den svenska rasen (som inte heller finns) "ren"! Det är så vidrigt oseriöst att man knappt vill bemöta det.

Men hur kommer man då till dessa fantasifulla slutsatser? Resonemanget bygger framför allt på en artikel som Jakob Eriksson skrev i Ung Front nummer 5, men tydligen har man inte läst artikeln för man vet inte ens vilken tidning artikeln var med i. Man hänvisar den istället till SD-Kuriren!

Vad skriver Eriksson då? Jo han beskriver Darwins teorier om evolutionen, detta förklarar enligt författarna: "grunden för rastänkandet". Men man är långt i från ärliga, man avslutar Erikssons citat meningen innan han förklarar att detta är Darwins och INTE SD:s teorier. Man bryr sig inte heller om den mening som avslutar stycket. Där skriver Eriksson: "Huru vida teorierna stämmer eller inte är det ingen som vet". Jag tycker att författarna gör sig löjliga, men de räknar väl blint med att ingen i etablissemanget granskar boken som vi gör. Dessutom är det genom hela kapitlet slående hur gamla källorna är. Partiprogrammet bemödar man sig inte att bemöta eller ens nämna överhuvudtaget.

Hade man gjort det så kanske det hade varit svårt att förklara sådana lögner som när de påstår att SD skulle vilja förbjuda aborter.

Dessutom är våra argument tydligen självmål. För författarna är det tydligen suspekt att vi hittat både en social aspekt och en ekonomisk aspekt på invandringspolitiken. Detta resonemang grundar sig på att vi inte skulle behöva diskutera den ekonomiska delen om vi verkligen menade allvar med den sociala delen. Hänger ni med? Jag gör inte det ...

Låter författarnas resonemang som ett utslag av paranoia? Det är det inte, det är istället vi som drivs av "konspirations teorier". För när vi beskyller etablissemanget för att inte släppa fram oss i debatten så har vi inget "vetenskapligt belägg för detta". Nåja, om det inte är vetenskapligt nog att lyssna på dem själv. Parti efter parti, tidning efter tidning, debattör efter debattör förklarar ständigt samma sak: DE TÄNKER INTE SLÄPPA FRAM OSS I DEBATTEN. Jag vet inte om Lodenius vill gå upp i en offentlig debatt med SDU, men hennes gamla parhäst Stieg Larsson är tillfrågad och har nekat, till och med till en anspråkslös intervju. Nu kommer vi för att testa författarnas teori ta kontakt även med Lodenius, så får vi väl se om hon ger oss fel eller rätt.

Men det är inte nog med att vi skulle vara rasister, vi är fascister också... Man påstår att SD samarbetar med fascistiska partier i Italien och Frankrike. Konstigt, SD samarbetar nämligen inte med något parti i Italien alls, och är det Front National man syftar på i Frankrike så ljuger man så näsan växer åter igen.

Men man har mer bevis än så. I SD-Kuriren nummer 27 skriver man att SD vill motarbeta klassklyftor, marxism och vulgärkapitalism. Detta kallar Lodenius och Wingborg för: "Den klassiska kooperativa fascismen", jösses...

Man skulle kunna forsätta så här sida upp och sida ner, men jag tycker att vi gett dessa tvångslögnare tillräckligt med utrymme redan. Låna boken på ditt bibliotek om du vill frossa i okunskap, paranoia och lögner - men själv tycker jag inte att denna form av journalistik ens är underhållande längre.

Snarare tragisk.

Ann-Sofie Hansson

Du har väl inte missat... **Radio-SD**

Varje lördag, **mellan 14.00 och 15.00 på 88MHz i Stockholms närradio,** kan du som bor i Stockholms området ta del av Sverigedemokraternas närradiosändningar. I direktsända program talar ledande Sverigedemokrater, som bland annat Tomas Johansson och Gun Kullberg, om aktuella händelser och SD:s reflektioner på dem. Dessutom bjuds det på mängder av trevlig musik.

Organisationen:

HÖJDARE I UDDEVALLA

Varmkorv i solnedgången, här ses några av deltagarna i socialt samkväm.

Vice ordförande Jimmie Åkesson föreläser i sommarvärmen.

Nåja...några proffskarriärer är väl inte att vänta

Politiska studier i kreativ miljö.

Med över 20 grader i skuggan och ett 40-tal unga svärmors- och svärfarsdrömmar samlade på en vacker gård utanför Uddevalla var det omöjligt att inte trivas. Faktum är att årets sommarläger i SDU:s regi förmodligen var det bästa hittills!

Sedan starten 1993 har SDU:s sommarläger varit en tradition. 1993 var vi utanför Växjö, 1994 i Rättvik intill Siljan, 1995 var vi i Mölndal utanför Göteborg, året efter i gotländska Visby, 1997 i Blekinges skärgård och i fjol i skånska Höör. I år kom turen till Uddevalla på västkusten.

När vi samlades vid tågstationen onsdagen 5 juli så var det en hel del nya ansikten att bekanta sig med. Redan vid det här laget stod det klart att det skulle bli ett rekord-deltagande, till sist var vi ett 40-tal SDU:are som deltog.

Väl framme vid själva lägerområdet packade vi upp innan vi samlades i solskenet runt grillen utanför. Vice ordförande Jimmie Åkesson hälsade alla välkommna och berättade vad som stod på programmet. Det var en hel del det. Men själva onsdagen blev lugn. För att bekanta oss med varandra grillade vi korv, presenterade oss och hade allmänt trevligt framför elden. Redan vid det här laget var stämningen på topp. Det brukar sällan spela någon roll hur många nya man träffar i SDU.-sammanhang, som nationalist har man alltid något gemensamt.

Tidigt på torsdagsmorgonen var det dags att börja med allvaret. Först på programmet stod en genomgång av den nationaldemokratiska ideologin och dess grunder i Åkessons regi. Efter detta delades vi upp i grupper som skulle komma fram till logiska ideologiska slutsatser inom specifika ämnen, och sedan motivera dem. Efter lunchen var det dags för block två. Återigen delades vi upp i grupper, sedan fick varje grupp sex "idiotfrågor" (snack om "trädrasism" "kostymfascism" och så vidare) och efter självständigt arbete i en och en halv timme så grillades deltagarna av Åkersson och Jimmy Windeskog. Kvällen

bestod av mer lättsamma aktiviteter. Först spelades en ganska medioker fotbollsmatch (flickorna var knappast imponerade av grabbarnas insatser) sedan blev det lagspel i Svea Rike. Någon ny kung fick vi inte men SDU-Syds Ulf Blomström och Jimmy Windeskog blev riksföreståndare och därmed inofficiella SDU-mästare.

Under fredagens förmiddag var det Windeskog som undervisade. Ny gruppindelning, dessa fick denna gång i uppdrag att försvara två kapitel i SDU:s handlingsprogram. Efter god tid att förbereda sig blev vi sedan ställda mot väggen av "journalist" Windeskog. Samtliga som deltog var väldigt duktiga, men vissa utmärkte sig lite extra. Johan Dahlqvist från Örebro har redan på tidigare debattkurser utmärkt sig. Andreas Lindman från Borlänge visade sig inneha en hel massa talang och Erika Borgstedt från Trollhättan är definitivt ett namn vi kommer att se mer av i framtiden. Borgstedt blev förresten jämförd, av en mötesdeltagare, med SD:s gamla vice ordförande Tina Hallgren-Bengtsson, en komplimang som heter duga.

Efter detta var det slut på den aktiva delen av de sammanlagt fem blocken. När maten var avklarad så föreläste SD:s vice ordförande Johan Rinderheim på ett väldigt underhållande sätt om exakt vad svensk kultur är och vad den har för social och historisk betydelse. Under sin andra föreläsning gick Rinderheim in på de politiska ideologiernas historia, likheter och olikheter. Rinderheim gjorde ett fantastiskt jobb och skall verkligen ha tack för att han dök upp på lägret. På kvällen blev det turnering i varpa, vinnare här blev Andreas Lindman. Sedan forsatte samtalen framför elden medan styrelsen för riksorganisationen höll möte. Sent på kvällen talade Windeskog om ungdomens roll i politiska sammanhang.

Lördagen var vikt för årskongressen som behandlas på nästa uppslag, men aftonen blev lika trevlig som de tidigare.

Det var ganska tråkigt att packa och fara hem på söndagen och lämna alla nya bekantskaper. Men det kommer ju nya SDU-aktiviteter, och framför allt nya sommarläger!

SDU vill avslutningsvis tacka alla som slöt upp, vi vill även djupt tacka SD-Trollhättan och Steve Larsson - utan dem hade detta inte varit genomförbart.

Demokratens utsände

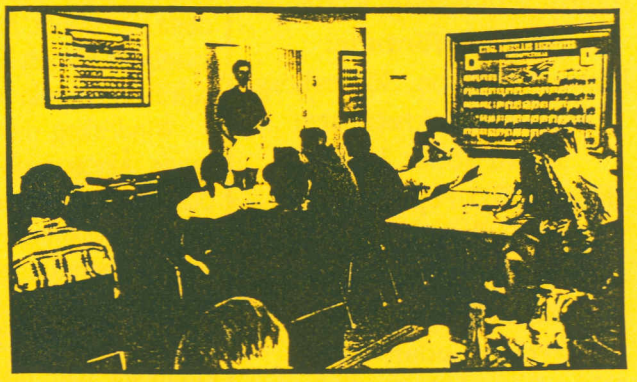
Foto: Steve Larsson

Här spelar några av svärmors- och svärfarsdrömmarna Svea Rike.

Jodå, det fanns lite tid att sitta och slöa i sommarsolen också.

SD:s Johan "Nisse Hallon" Rinderheim föreläser för en intensivt lyssnade skara.

Varpaturnering i sommarnatten under sommarlägrets sista kväll.

Organisationen:

SDU:S FÖRSTA ÅRSKONGRESS AVKLARAD

Lördagen den 10:e juli höll Sverigedemokratisk Ungdom sin första Årskongress. Det är nog ett ganska ovanligt grepp att lägga viktiga möten som dessa utomhus men det visade sig vara ett genialiskt drag.

Visst, vi fick flytta runt några gånger för att försöka (åtminstone för en stund) skydda oss för den gassande solen - men det var ett litet pris för den härliga inramningen.

Runt ett 40-tal delegater och inbjudna fanns på plats.

Först på programmet stod naturligtvis styrelsen och kassörens olika berättelser. Men då organisationen bara funnits i ett halvår (då många dessutom varit aktiva i SD:s valkampanj) så gick detta rätt snabbt. Men man kan konstatera att mycket händer landet runt och att ekonomin har förvaltats väl.

Windeskog omvaldes till ordförande, Åkesson till Vice ordförande och Söder till För-bundssekreterare, inga överraskningar där. Men i övrigt hade valberedningen några hål att fylla från den tidigare styrelsen, så en del nya ansikten blev det. Mikael Lindholm från Uddevalla var förra året suppleant i riksorganisationens (RO:s) styrelse och blev i år uppflyttad till ledamot. Erika Borgstedt, nyvald ordförande för SDU-Väst, blev som enda kvinna invald i den nya styrelsen. Johan Dahlqvist från Örebro är en flitig aktivist som bland annat varit med på många torgmöten, han är ny som ledamot. Vår ivriga partikanslist Peter Pettersson, bosatt i Stockholm, blev också invald som ledamot.

Ulf Blomström från Malmö har har varit aktiv ett tag nu, i år kom han in som suppleant. Det gjorde också Dennis Ekdahl från Stockholm, en relativt ny förmåga i förbundet. Andreas Lindman kommer från Borlänge, han blev inte bara suppleant utan också ansvarig för SDU:s norra distrikt. Christian Andersson som förra året var Väst-ansvarig gick, på grund av sjukdom, ner till att verka i valberedningen. Där har han sällskap av Steve Larsson och Mattias Karlsson från Växjö.

Under årsmötet debatterades principprogrammet intensivt.

Styrelsen för 1999/2000

Ordförande:
Jimmy Windeskog, Borlänge
Vice ordförande:
Jimmie Åkesson, Sölvesborg
Förbundssekreterare:
Björn Söder, Höör
Kassör/SD-representant:
Jakob Eriksson, Uppsala
Internationell sekreterare:
Mikael du Bouzet
Övriga Ledamöter:
Erika Borgstedt, Trollhättan (Väst-ansvarig)
Richard Johansson, Lund (Syd-ansvarig)
Joakim Larsson, Tierp (Öst-ansvarig)
Vávra Suk, Stockholm
Mikael Lindholm, Uddevalla
Johan Dahlqvist, Örebro
Peter Pettersson, Stockholm
Suppleanter:
Ulf Blomström, Malmö
Jens Leandersson, Helsingborg
Dennis Ekström, Stockholm
Andreas Lindman, Borlänge (Nord-ansvarig)

Större delen av styrelsen. Från vänster: Johan Dahlqvist, Dennis Ekström, Vávra Suk, Jakob Eriksson, Erika Borgstedt, Jens Leandersson, Jimmy Windeskog, Jimmie Åkesson, Björn Söder, Mikael Lindholm, Ulf Blomström och Andreas Lindman.

Det kanske viktigaste var att vi skulle klubba SDU:s principprogram denna dag. En programgrupp hade gemensamt arbetat fram ett grundförslag som nu skulle kompleteras med de enskilda medlemmarnas motioner.

En av de frågor som blev allra hetast var den om ett eventuellt dödsstraff. Som ni kanske minns så var detta någonting som SD strök ur sitt partiprogram så sent som i februari. Men trots att detta inte fanns med i programgruppens förslag hade inte mindre än tre motioner inkommit med krav på detta. Debatten handlade mycket om exakt vem det är som skall straffas, vem som i realiteten straffas och vem som skall skyddas. Med endast tre rösters marginal så infördes dock dödsstraffet i programmet.

Den andra punkten där det blev mycket debatt var kapitlet om ekonomin. Först hade det sagts att detta inte alls skulle beröras i programmet, men detta frångick programgruppen vilket gav några starka reaktioner. Debatten handlade mycket om kritik på bristen av visioner i förslaget, det kallades bland annat en anpassning. Tillsist beslöt dock mötet att behålla förslaget. Förmodligen kommer det dock att kompleteras redan till nästa årskongress.

Här ses Jens Leandersson i debattagen.

Detta var bara två av alla de motioner som behandlades, men dessa var de mest betydelsefulla. Så fort principprogrammet har korrekturlästs ordentligt så kommer detta naturligtvis att skickas ut gratis till alla medlemmar.

Det var många som visade sig duktiga under de långa debatterna. En av de allra främsta var kanske Mattias Karlsson från Växjö, ett nytt ansikte som säkert kommer att få en post inom organisationen i framtiden.

Vi avslutande naturligtvis, som sig bör med nationalsången. Även nästa Årskongress kommer att hållas i anslutning till sommarlägret. Möt upp då!!!

Demokratens utsände

Foto: Steve Larsson

Johan Dahlqvist, ny ledamot i RO-styrelsen.

Erika Borgstedt, ny ledamot i RO-styrelsen.

Mikael Lindholm, ny ledamot i RO-styrelsen.

Andreas Lindman, suppleant och nordansvarig

Sverigedemokraterna:

VALANALYS

Nehej...inte den här gången heller alltså! Så kan man väl snabbt och konsist analysera valresultatet. Inte heller denna gång nådde Sverigedemokraterna upp till den magiska 1 % spärren.

Media är ganska lustigt Enligt vissa tidningar har SD gjort ett nära på osannolikt rekordval och gått från 160 röster 1995 till årets över 8.000. En ökning på flera tusen procent alltså.

Men läser man andra tidningar så gick det enormt dåligt och SD tappade från fjolårets drygt 20.000 röster ner till 8.000. Kanske partiet mot sin svanesång?

Som vanligt med media kan man inte lita på någonting överhuvudtaget. Sverigedemokraterna gjorde långt i från något rekordval. Men samtidigt är det fel att säga att partiet skulle ha backat nämnvärt. Man kan säga att lite har hänt sedan valet -98. Media har alltså som vanligt fel.

1998 fick SD 0.37 % i riksdagsvalet. I årets EU-val fick vi 0.33 %. Alltså ett ytterst marginellt kliv bakåt. Men hur gick då detta till? Jag tror jag kan ge några alternativ till svar.

1. C:a 35 % av de röstberättigade valde att vara en del av detta val. Man kan med enkel logik dra slutsatsen att större delen av de som stannade hemma var människor som är negativa till EU. Och samtidigt kan man konstatera att Sverigedemokraterna är det parti som i Sverige går allra hårdast mot EU. Detta var alltså ett val som helt inriktade sig på JA-sägarna och alltså inte våra väljare.

2. Avsaknaden av intresse. Varken partier, media eller människor i allmänhet tycktes bry sig nämnvärt. Personligen fick jag endast valsedlar från tre partier: Socialdemokraterna, Kristdemokraterna och Sverigedemokraterna. Att dessa människor med sina mångmiljonbudgetar beklagar sig över det låga valdeltagandet ter sig endast hycklande och löjeväckande. Varken TV, radio eller tidningar visade någon större upphetsning för valet, men det varnade vi ju för redan i förra nummret av Demokraten. Och sedan vanligt folk, i bland blev människor direkt förbannade över att man hade fräckheten att påtala det kommande valet.

3. Den koncentrerade aktivismen. Trenden över landet tycks vara att vi ökade där vi var aktiva och minskade där vi inte var alls. Låter i och för sig naturligt, men hade inte en torgmötesturné från SD:s sida kunnat råda bot på åtminstone något av detta? Torgmöten är långt i från något perfekt sätt att möta människor på, men förmodligen bättre än att inte möta dem alls.

4. Media, i vanlig ordning. Detta val var dock extremt på denna punkt, vi fick i princip inte synas någonstans. Detta trots att valresultatet klart visar att vi var det enda alternativet till de etablerade partierna. Tidningen DN är ett bra exempel. Någon vecka innan valet började de inleda arbetet med en artikelserie om SD. Och när kom den? Jodå, precis efter valet...

Artikelserien förklarar dock DN:s skräck inför SD. I en undersökning visade det sig att 42 % av landets befolkning kan tänka sig att rösta på ett parti som vill verka för repatriering av utomnordiska invandrare. Alltså en betydligt mer restriktiv linje än vad Sverigedemokraterna driver.

Således ser SD:s framtid ljus ut, men ett genombrott kommer att kräva uppoffring, uppoffring och mer uppoffring.

Jimmy Windeskog

SD/SDU på nätet:

www.sverigedemokraterna.se

Bland annat med Mikael Janssons veckobrev *Janssons frestelse* och Jimmy Windeskogs krönika.

Aktuellt:

SETT OCH HÖRT!

Den 29:e maj slogs det rekord i Haninge!!! Aldrig tidigare har SD arrangerat en flygbladsutdelning som lockat så många, enligt uppgift kom det 100 personer. Efter denna historiska händelse hölls det socialt samkväm i gröngräset där det dessutom bjöds på tal av SD-Haninges Anders Steen, SDU:s Jimmy Windeskog och SD:s partiledare Mikael Jansson.
Det gamla rekordet togs i Trollhättan 1993 med 86 personer. I ärlighetens namn skall dock sägas att då vara alla utom två från samma kommun, så vi får väl säga att Trollhättan fortfarande har arrangerat den största lokala flygbladsutdelningen.

Trollhättans kommun brukar på självaste nationaldagen varje år dela ut en svensk flagga till någon som förtjänat detta.
I år ansökte SDU Väst om att få mottaga denna flagga, i vår ansökan påpekades framför allt vårt arbete för svensk kultur. Det roliga med detta var att det var vi som vid det här tillfället ansökte om denna ära.
Så för att förhindra att flaggan hamnade där den hör hemma så slog både Trollhättans Tidning och Göteborgs Posten upp detta. Och naturligtvis vällde ansökningarna in för att förhindra det "hemska". En företagare som anställt en invandrare fick flaggan. En uppoffring förvisso, men förtjänar den en svensk flagga?

På nationaldagen genomförde SD sin traditionella demonstration på Ystads gator. Det var det femte året detta skedde. Ett 30-tal sympatisörer dök upp trots hällregnet.

Sverigedemokraten Kenneth Sandberg fick rätt i Tingsrätten. Hans arbetsgivare, Statens invandrarverk (SIV), har försökt ge honom sparken för hans åsikters skull. Det roliga är att de inte ens har menat att han misskött sitt arbete.
Således kan det konstateras att det fortfarande är lagligt att sköta sitt arbete i Sverige. Du härliga demokrati...

I samband med SD:s årsmöte i Örebro 1999 fick SD:s ordförande Mikael Jansson en gåva av SDU. Mot löftet att Jansson rakade av sig skägget om SD tog 1 % mottog han en rakhyvel och raklödder.
Nu blev det som sagt inte 1 %, men faktum är att Jansson numera går runt i Örebro utan skägg, SD har SDU att tacka för mycket.
(Men faktum är att Jansson ser äldre ut med skägg, det kanske var bäst som det var...)

Den misslyckade och inkvoterade "komikern" Lasse Lindroth är död. Han körde ihjäl sig på en bilresa från Oslo till Göteborg.
Det man som ung Sverigedemokrat mins mest av "Ali Hussein" är väl när han i en radiointervju 1995 avslöjade sin ärliga åsikt att alla Sverigedemokrater borde tvångssteriliseras.
I Norge har man genomfört en hyllnings gala till hans "ära".
FRID över hans minne!

SSU:s kongress i Västerås slutade med att den konservativa sidan vann över den mer radikala.
Men inte utan en viss strid. Faktum är att nära 50% av kongressdeltagarna visade sig stödja en antidemokratisk marxist som förbundsordförande.
Det har hänt mycket inom socialdemokratin sedan Per-Albin Hansson...

Socialförsäkringssystemet skall trygga befolkningen är det sagt. Det är anledningen till att Sverige har världens högsta skattetryck. Men hur effektivt fungerar då detta?
En psykiskt störd människa i Borås behövde socialunderstöd för att ha någonstans att bo. Enligt socialdemokratin behöver de ju inte vård, det skall däremot brottslingar ha, utan de skall må dåligt ute i samhället. . Hur löser man då detta? Jo, mannen fick ett tält att bo i. Inte nog med den förolämpningen. Han fick inte heller någon sovsäck eller campingkort.
Borås socialnämd utreder just nu ärendet. Under tiden antas mannen sova i stadsparken.

Endast fyra av tio invandrare som påbörjar gymnasiet klarar av att få avgångsbetyg. Var det inte Alonzo som talade om deras överlägsenhet?

Debatt:

MOTSÄGELSE?

Grundfästa den okränkbara rätten till liv och samtidigt verka för dödsstraff på ytterst grova brott? Går det ihop?

Många som läser vårt nyligen antagna politiska program kanske fastnar på just dessa två saker. Kanske man tycker det är motsägelsefullt?

Som en av de mera hängivna dödsstraffförespårkarna inom ungdomsförbundet vill jag här bemöta "motsägelsen". Jag anser att dessa två saker ej står i konflikt med varandra. Alla människor har en okränkbar rätt till liv. Men detta är en princip med undantag eftersom en person kan förlora sin okränkbara rätt inför rättsstaten - överheten.

En människa kan försätta sig i en situation där hon inte längre kan göra anspråk på en absolut rätt till liv. Detta sker om hon t ex tar en annan människas liv. En våldsverkare eller mördare som genom sitt brott inte visar den minsta respekt för en medmänniska och hennes okränkbara rätt till liv har aldrig någon självklar rätt att hävda sin egen "okränkbara rätt" inför rättsstaten.

Ett rätt utdömt dödsstraff innebär däremot alltid högsta respekt för människolivets okränkbara rätt och värde. Rättsstatens budskap genom dödsstraffet har innehållet att varje samhällsmedborgare innehar högsta möjliga värde. Om någon berövar en person livet ställer sig våldsverkaren utanför den skyddande sfären och inför rättsstaten har hon ingen okränkbar rätt längre.

Ett land som har dödsstraff säger till omvärlden: "Här värderar vi människan så högt som möjligt. Att döda någon kostar och priset kan bli det egna livet".

Men i Sverige då, vad är människan här? Skamset tvingas vi viska fram att här är ett människoliv i praktiken inte okränkbart, här är prislappen på ett människohuvud cirka 3-7 år i fängelse.

Jag kommer i senare nummer av Demokraten att ta upp en del argument för dödsstraff och bemöta en del argument från dödsstraffmotståndarna.

Vi behöver en debatt i ämnet, såväl inom partiet som i hela samhället.

Björn Söder

SD-Kuriren

SD-Kuriren är Sverigedemokraternas partiorgan. Tidningen utkommer med c:a fyra fullspäckade nummer per år.
I det senaste nummret, nummer 36, är R ättsväsendet tema. Men det innehåller också mycket mer, bl.a. SD:s extra årsmöte, Engelbrekt -99, Tomas Johanssons årsmötestal, en presentation av Johan Roman och en exklusivt skriven artikel av Franz Shönhuber.

Lösnummer: 20 kr
6 nummers prenumeration: 120:-
Använd postgiro: 23 45 65-0

Debatt:

UTLÄNDSK UNG SVERIGEDEMOKRAT

Det finns personer både inom SD och SDU som inte är svenskar. Jag är en av dem. Man kan fråga sig hur en icke-svensk kan kämpa för svenskarnas rätt i Sverige och stödja den svenska nationalismen. Jag har tänkt att i denna artikel i korthet redogöra för detta.

Jag är född i Prag i Tjeckien. Som ettåring utvisades jag och min familj från Tjeckien på grund av föräldrarnas motstånd mot den kommunistiska regimen. Jag har sedan länge svenskt medborgarskap. Gör det mig till svensk? Naturligtvis inte. Nationalitet är något man föds med och inte kan få. Jag är tjeck, vilket jag också är stolt över.

För mig är den svenska befrielsekampen an del av Europas, ja hela världens kamp. De europeiska länderna har alla i varierande grad de problem som vi har i Sverige. Även utanför Europa ser man att ursprungskulturerna ersätts av skräpkultur av amerikansk modell, den egna företagsamheten och självhushållningen ger vika för storföretag och människor förlorar sin nationella identitet. Internationalisterna strävar efter att förinta de enskilda folken på alla kontinenter för att ersätta dem med en blandkultur. Därför är det självklart för mig att dra mitt strå till stacken och främja det nationella, oavsett i vilket land jag befinner mig. Därför har jag naturligtvis särskilt varma känslor för Sverige, då jag tillbringat mer än två tredjedelar av mitt liv här. Men mitt hem är ändå Tjeckien, dit jag också ämnar återvända så småningom och forsätta den nationella frihetskampen därifrån.

Förvånansvärt många i min situation blir nationella. Kanske beror det på att svenskar tar sin nation för given och inte ser att den hotas. Bor man däremot i någon annans land och saknar sina rötter börjar man fundera på vem man är och söker sin identitet. Steget till det nationella är sedan inte långt. Då inser man vikten av att bevara landet, kulturen och alla länders självbestämmande. Däremot, eller just därför, är jag också skeptisk till att utlänningar får politisk makt. Jag tänker därför inte ställa upp som representant för svenska folket. I Sverige skall svenskarna styra!

Vávra Suk

Organisationen:

BILDER UR VERKSAMHETEN

Jimmy Windeskog talar på ett inomhusmöte i Stockholm i början av året. Foto: MG

Debattkurs i Trollhättan. Foto: Steve Larsson

SDU Syd:

SKOLTURNÉN

Att dela ut information om SDU, SD och EU-valet på några av våra gymnasieskolor i Skåne har visat sig mycket lyckosamt. Förutom givande debatter, där vi samtliga gånger gått segrande ur striden, har intresset för SDU och SD visat sig vara mycket stort vilket inte minst märks på antalet medlemmar. Att säga att dessa skolbesök har varit lyckade är synnerligen ingen överdrift.

Hittills har SDU besökt skolor i bland annat Helsingborg, Höganäs, Klippan och Osby. Gensvaret har varit otroligt - SDU verkar bland många elever nästan efterlängtat på de skolor vi besöker. Många elever berättar om sin situation i dagens mångkulturella skola., och hur utsatt man är om man inte till 100% anammar det politiskt korrekta budskapet. Antalet medlemmar i SDU Syd har ökat betydligt på senaste tiden, på de orter där SDU turnérat.

Besöken har varit otroligt lyckade - två undantag var på en skola i Helsingborg och en i Klippan. De som hände på dessa skolor är allvarligt. I Klippan blev SDU-gruppen nästan handgripligen utmotade av ett par "politiskt korrekta" lärare, vilka dessutom lyckades med konststycket att vara så högljudda och otrevliga att ett gäng på cirka 20 elever av utländsk härkomst omringade oss, sade att vi skulle skjutas och så vidare, inför lärare och övriga elever. Intressant upplevelse där "nysvenskar" visar hur sann demokrati fungerar... Någon ursäkt fick vi inte. SDU Syd har varit i kontakt med rektorn i efterhand och bl.a. informerat om att det finns ett JO-beslut vilket ger ungdomsförbundet tillträde - så SDU kommer tillbaks till skolan.

Även på Nicolaiskolan i Helsingborg blev det stopp. En av samhällskunskapslärarna uppbackad av skolans rektor, försöker nu på alla sätt neka oss tillträde - detta trots att vi redan fått tillstånd från skolans studierektor. Utan att skämmas sade samhällskunskapsläraren Peter Wegbratt att: "Ni skall inte in på MIN skola". Vidare sade han: "Jag tänker göra allt som står i min makt för att hindra er att sprida ert budskap". Då jag försökte hänvisa till demokrati och yttrandefrihet fick jag svaret att: "Ni är inga demokrater, utan fascister" (sic) - tala om fördomar! DÅ jag sade att vi förmodligen ändå tänkte dela ut våra EU-flygblad, hotade han med att ringa polisen. stämningen var otrevlig, näst inntill hotfull.

Några dagar senare, närmare bestämt den 11:e maj, kontaktade jag rektorn på Nicolaiskolan - syftet var att lösa allt i samförstånd. Trots att jag försökte få i gång en konstruktiv och nyanserad diskussion, var tonen och innebörden densamma. Vi skulle med alla möjligheter nekas tillträde - att det handlade om att hindra spridandet av våra åsikter framgick tydligt.

Nu är saken den att samma skola försökt använda sig av liknande metoder tidigare, närmare bestämt 1990. Denna gång var det Framstegspartiet som nekades tillträde. Detta resulterade i en JO-anmälan mot Nicolaiskolan, vilket ledde till att skolan fick en tillsägelse. Framstegspartiet fick alltså rätt att dela ut sina flygblad på skolan. Detta beslut vägrar alltså Nicolaiskolan rätta sig efter.

Peter Wegbratt sade t.o.m: "Jag skiter väl i det beslutet". Detta beteende är allvarligt, mycket allvarligt. Vad ger det för signaler till skolans elever? Mig veterligen har skolan det yttersta ansvaret att föra den demokratiska traditionen vidare. Detta innefattar inte minst träning i kritiskt tänkande, men hur blir denna träning möjlig då demokrati och yttrandefrihet ignoreras? Svaret är naturligtvis givet. Därför kommer vi att forsätta kämpa mot dessa ickedemokrater och proffstyckare.

Min fråga är slutligen; om det nu är så att vi har fel, varför inte ge oss tillträde, varför inte möta oss i en offentlig debatt? Varför inte ta chansen att slå hål på våra argument? Ta chansen - om ni vågar!

Richard Johansson

SDU Väst:

ÅRSMÖTE GENOMFÖRT

Sent om sider så genomfördes SDU-Västs årsmöte, detta skedde den 9 juli. Som ni tidigare läst i Demokraten så har det varit lite struligt på västkusten. Men nu är vi övertygade att vi hittat en stabil och kompetent styrelse.

Som gäst och mötesordförande ställde Jimmie Åkesson upp. Vi får tacka för tiden och kunnandet.

Som ni läst tidigare så ställde Christian Andersson på grund av sjukdom inte upp på omval som ordförande. Ny på den posten blev i stället Erika Borgstedt från Trollhättan. Hon sitter också i SDU:s RO-styrelse och lär bli en kraft att räkna med i framtiden.

Som vice ordförande valdes Mikael Lindholm från Uddevalla. Lindholm har de senaste åren utmärkt sig som en alldeles särskilt aktiv aktivist.

Christian Andersson försvinner inte ur bilden utan arbetar det kommande året som styrelsens sekreterare.

Övriga ledamöter blev Andreas Svensson, Markus Åberg och Jonathan Larsson.

En hel del planer har redan ritats upp, en del till och med genomförts. Fram till skolstarten kommer verksamheten att inrikta sig på att dela ut flygblad till bilar.

Så fort skolorna sätter i gång igen kommer vi att inrikta oss på att täcka dem i vår region.

Så där ja, då var SDU-Väst tillbaka på fötter igen!

Värjan

SDU Väst:

SLUT MED FRÅGETECKEN

En del har rest frågan om historien med Sverigedemokratisk Ungdoms olika ordföranden genom åren. Då tydligen inte alla vet riktigt hur det ligger till med detta så tycker vi att det finns god anledning att reda ut alla frågetecken.

Sverigedemokratisk Ungdom bildades tidigt 1993. En av initiativtagarna till detta blev också ordförande för organisationen, Robert Wennerstedt från Stockholm.

Efter 1995 avgick dock Wennerstedt från sin post. Samtidigt med detta beslöt SDU och SD att SDU skulle integreras i SD. Således kunde SDU varken ha en egen ordförande eller egen styrelse. Däremot fick ungdomarna en garanti till en viss andel styrelseplatser inom SD, bland annat en i SD:s riksstyrelse. Den som fick den posten 1995 var Urban Persson från Trollhättan. Persson var således aldrig ordförande för SDU, men han var ungdomsansvarig inom SD.

1996 tog Jimmy Windeskog över detta arbete.

Då Sverigedemokratisk Ungdom åter blev en egen organisation med egen styrelse, i novmber 1998, så blev det också Windeskog som blev ny ordförande. Således kan man säga att SDU har haft två stycken ordföranden, men i realiteten tre stycken ansvariga/ledare.

Värjan

SDU Öst:

EN SDU-MEDLEM ÄR EN UNGDOM SOM:

- Älskar sitt land.
- Fördömer all kriminalitet.
- Har vettigare fritidsintressen än att raggla omkring berusad på stan och störa den allmänna ordningen.
- Värnar om miljö och natur.
- Värnar om sitt folk, sin historia och sitt kulturarv.
- Visar vördnad för sina föräldrar och för de äldre som byggt upp vårt land. Dessa har vi mycket att lära av.

Dessa punkter står i det välkomstbrev som alla nya SDU-medlemmar får. De understryker kärnan i vårt politiska budskap. Att vara nationalist betyder inte bara att man är invandringskritisk, utan att vara nationalist innebär att man lever enligt hela den nationella grundsyn SDU ansluter sig till.

Och om vi vill komma någon vart med vårt budskap så innebär det inte bara ett nationellt synsätt utan också att man lever efter det och blir en föregångare för den politiskt omedvetne svensken.

Jag tror mer och mer för varje dag att Sverigedemokraterna kommer att bli den kraft som väcker svensken ur sin dvala och visar den väg som varje ansvarsfull individ i vårt samhälle måste gå. Vi kommer att gå en väg som ingen sentida nationell rörelse har gått. Vi måste visa svensken vägen från att ha förkastat all moral och heder till att återuppta gamla svenska dygder som ärlighet och flit. Från att vissa inte bryr sig om sitt land vilket i allra högsta grad omfattar naturen och miljön vi har runtomkring oss, till att återvända till ett småskaligt samhälle där individen trivs och känner gemenskap med sin omgivning.

Från att vissa inte visar någon som helst vördnad för sina föräldrar eller de generationer som passerat dessförinnan och inte heller tar ansvar för det arv som vi har privilegiet att få ta del av, till att vi gör skäl för vårt arv och vårdar marken tills den dag då våra barn ska ta över den.

Från att vissa accepterar och somliga till och med förhärligar de degenerationssjukdomar som befläckar vår folkkropp, till det sunda liv och leverne som anstår en nationalist värdig namnet.

Till degenerationssjukdomsbilden inräknas också även flertalet av de så kallade nationalister som tidigare gjort sig kända, deras totala misslyckande är inte speciellt konstigt, ett sådant beteende förstör tiofalt mer än det bidrar. Men detta är en företeelse som jag tror och hoppas att vi slipper se inom SDU. De flesta som har någon större insikt om livet och vad det innebär att värna sitt land och sitt folk har nog högre värderingar, och har nog kommit ifrån beroendet av att förgifta sig själv och kasta sin framtid och sitt arv i avgrunden. Det är vårt anseende hos den gemene svensken som kommer att avgöra om vi lyckas med vår uppgift eller inte. DU som enskild SDU-medlem är ansvarig för det rykte organisationen får.

Tillsammans har vi ett kollektivt ansvar för vår nation och vår framtid, samtidigt som var och en av oss har ett lika stort personligt ansvar. Kom ihåg! Det är upp till DIG var Sverigedemokraterna kommer att befinna sig vid nästa val och om vi kommer att överleva som nation ett århundrade till. Var och en utav oss bär till fullo ansvaret om vi inte lyckas rädda vårt land. Detta kan låta hårt och jag kommer själv ihåg när jag hörde något liknande för första gången, det gjorde mig rikligt förbannad. Men efter mycket funderade och grubblade så kom jag fram till att så faktiskt var fallet. och den stunden var och är nog den rikaste i mitt liv. Då först kom jag underfund med hur egoistiskt mitt eget tänkande dittills hade varit och till viss del fortfarande är. Härefter har allt jag sedermera fått insikt om och lärt mig bara bekräftat det ovanstående.

Var och en utav oss bär till fullo ansvaret om vi inte lyckas rädda vårt land.

Vi SDU-are måste gå i fronten för ett nationellt uppvaknande, om inte du gör det vem tror du då kommer att göra det? Vi har inte tid att sitta still, börjar vi inte agera nu så kanske vårt välförtjänta genomslag får vänta fyra år till.

Kom med i kampen, ju fler vi är desto lättare blir vårt tunga lass att dra. Res er upp alla föregångsmän och föregångskvinnor, vi kommer att bli det ljus som leder den lame svensken ur mörkret för att lägga grunden till nydaningen av vår nation. För att avsluta mitt inlägg tänkte jag påminna er alla om de få enkla orden som står skrivna på våra medlemskort. De är ungefär lika lätta att läsa som de är att följa.

"SOM SDU-MEDLEM HAR DU KRAV PÅ DIG ATT ALLTID UPPTRÄDA PÅ ETT SÅDANT SÄTT ATT DU SJÄLV OCH HELA ORGANISATIONEN FÅR ETT GOTT RYKTE.

-SVENSK UNGDOM - SVERIGES FRAMTID"

Peter Pettersson

SDU Nord:

FLYGBLADSTURNÉ I NORR

Man överdriver inte om man säger att det har varit ganska dåligt med nationaldemokratisk verksamhet i den del av landet som tillhör SDU:s norddistrikt (Gävleborgs län och uppåt). Tidigt i SD:s historia fanns det en avdelning i Haparanda med en viss aktivitet, men denna försvann snart. I valet 1994 ställde SD upp i Sundsvall (där fanns mycket aktivitet), Timrå och Gävle - men det blev inte mycket till resultat. I fjolårets val ställdes det bara upp i Timrå, resultatet blev godkänt med beröm - 1 %. Ovanpå detta har SDU funnits i organiserad form i distriktet sedan 1996.

Men detta är naturligtvis inte på långa vägar något att skryta med. Därför genomförde en fyramanna delegation, bland annat bestående av SDU:s ordförande Jimmy Windeskog och SD Kurirens Torbjörn Kastell, en sexdagars flygbladsturné i Norrlands inland.

Det hela tog sin start den 12 juli, dock gick hela denna dag åt att resa upp genom landet och inte speciellt mycket blev gjort. Vi stannade dock till i Mora för att beskåda den vackra Gustav Vasa-statyn, belägen vid Morastrand och målet för Vasaloppet. Snabbt kom vi till slutsatsen att det vi vilade våra ögon på förmodligen var landets första lyckade nationella torgmöte. Utanför Sveg blev det läge att slå upp tältet, och trots att vi missat att inköpa myggmedel blev det en trevlig afton. Bland annat avnjöt vi ett parti av det alltid så underhållande spelet Svea Rike där utgången inte gör sig förtjänt av att nämnas här...

På Tisdagsmorgonen var vi uppe med solen (om den någon gång gick ner) för att täcka Sveg, efter detta forsatte vi glada, men en aning svettiga upp längs Inlandsvägen. Alla större brevlådegrupper längs vägen blev täckta och då vi passerade "större orter" (ett oerhört relativt begrepp i dessa trakter) var det avstigning och vi täckte allt som kunde täckas. I Hackås blev det dags att slå läger men denna kväll hade vi ingen vidare lycka med valet av plats, mygginvasion och ingen chans att bada.

Dagen efter tog vi oss via Brunflo upp till Östersund. Då Östersund var den enda staden av någorlunda storlek vi skulle passera så var tanken att vi skulle lägga åtminstone ett par dagar där. Vi slog läger på Rödön i allt annat än ett bra och trevligt väder. Efter detta lade vi en dag på att dela flygblad i stadens centrum och ytterligare en på bostadskomplexen på Frösön.

Sedan forsatte färden uppåt genom inlandet. För mig som inte varit så långt upp i landet tidigare (om man inte räknar kustlinjen) så var detta en oerhörd naturupplevelse. Detta öde landskap och dessa idylliska byar får en verkligen att förstå hur viktig vår gemensamma kamp för Sverige är. Avstånden här uppe kan vara frustrerande, svårt att vara effektiv flygbladsutdelare under sådana förhållanden. Men å andra sidan måste budskapet ut till alla - OAVSETT var i Sverige de råkar bo. Ännu mer irriterande var det faktum att i varje ort som var stor nog att innrymma en ICA-butik och en bensinmack så fanns det en (eller flera!!) pizzerior. Men våra makthavare menar väl att det är just detta som är kulturberikning. Att man kan stå ut med gruppvåldtäkter och gängrån bara det går att köpa pizza Hoting.

Vår strapats forsatte uppåt, och sent på fredagskvällen nådde vi Vilhelmina (naturligtvis efter att ha täckt allt av värde på vägen). Efter att ha täckt de större husen där åkte vi ner för att slå läger i Åsele. Vägen dit var en naturskönhet utan dess like, och även om vi inte fick se någon björn så fick vi i alla fall stifta bekantskap med en ren.

Efter att ha täckt Åsele morgonen efter så var det dags att åka hem. Sammanlagt fick vi ut c:a 8.000 flygblad och förhoppningsvis tar någon intryck av dessa. Norddistriktet må vara en tung pjäs att hantera, men vi skall forsätta att försöka!!!

Heimdal

SDU-profilen:

ERIKA BORGSTEDT

I ett försök att få er medlemmar att bekanta er lite bättre med SDU:s representanter så inleder nu Demokraten en serie interjuver med några av de som leder arbetet.

Först ut i raden är Erika Borgstedt från Trollhättan, nyvald ordförande i SDU-Väst och ledamot i RO-styrelsen.

När och hur blev du nationalist? Hur kom du in i SDU?
Mina nationalistiska värderingar är något som växt fram med tiden. Kan inte säga när men när jag tog steget till Sverigedemokraterna inför valet -98 kändes det helt rätt.
Jag kom in i SDU genom att jag var med på det senaste flygbladet och kände att jag ville satsa på ungdomsförbundet.

Ungdomar finner i dag sällan intresse i partipolitik, hur bryter vi den trenden?
Jag tror att ungdomar har tappat förtroendet för politikerna med tanke på alla nedskärningarna de senaste åren. Det gäller för oss att visa ungdomen att det finns ett alternativ till dagens politik. Politik skall inte bara vara allvarligt, det måste vara roligt också. Vi måste få ungdomen att inse att det går att påverka samhällsutvecklingen.

Vilka är SDU:s viktigaste frågor?
För mig är frågorna som handlar om familj och äldrevården de viktigaste. De senaste nedskärningarna inom vården är oacceptabla.

Finns det någon fråga som SDU borde föra hårdare?
Se ovanstående svar.

Finns det någon fråga som är direkt dålig?
Jag tycker inte att någon fråga är direkt dålig men dödsstraffet kan ifrågasättas.

Har du själv haft några förebilder inom SD eller SDU?
Jag har ingen speciell person som förebild utan tycker att alla som jobbar för partiet och offrar mycket fritid på att bedriva aktivism med mera är bra förebilder för oss alla.

Hur agerar du själv för att vara en förebild?
Jag försöker dra mitt strå till stacken genom att vara med på möten och ställa upp på flygbladsutdelningar. Jag står även för min åsikt och är inte rädd för att säga att jag är Sverigedemokrat.

Vad har du för politiska förebilder?
Jag har ingen speciell politisk förebild. Jag hoppas att SD växer sig stort så att nästa generation får oss som förebilder.

Vad har du för historiska förebilder?
Jag har ingen speciell förebild men gamla kungar som verkligen kämpade för Sverige är värda att minnas.

Hur gör vi SDU till ett bättre förbund och SD till ett riksdagsparti?
Eftersom vi har svårt att nå ut i media så måste vi söka nya vägar så som flygblad, internet med mera. Vi måste visa att vi är ett seriöst parti och inte "högerextrema" och "farliga". Det är här jag tror att vi i ungdomsförbundet kan göra mycket. Det är viktigt att vi får bort den gamla stämpeln om att vi skulle vara "rasister". Det gäller att vi i ungdomsförbundet ihop med SD kämpar för det vi tror på och tillsammans så tror jag att en bit in på 2000-talet kommer vi att slå igenom på riksdagsnivå.